

steren vilde have fremsat det, maatte han have fremsat det i Landstinget, hvor de andre Forslag ligger. Og saa havde vi været klare over baade Landstingsudvalgets og Landstingets Stilling til dette Lovforslag og til samtlige Jernbaneforslag, før vi skulde tage Stilling til dette Lovforslag. Det er netop det, jeg meget gerne vilde have haft. Men naar Forholdet i Virkeligheden er dette, at Ministeren nødig saa dette Lovforslag fremsat og ikke selv vilde have fremsat det paa indeværende Tidspunkt, synes jeg egentlig, at det er vanskeligt at stemme for Lovforslaget. At det skal blive en Budbringer her nede fra, er meget godt, men det er jo ikke sikkert, at det Budskab bliver opfattet i Landstinget paa den Maade, vi ønsker, det skulde opfattes paa.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg tror ikke, der med nogen som helst Føje kan drages den Slutning af mine Udtalelser, at man efter dem ikke skulde kunne stemme for Lovforslaget, naar man i Forvejen havde ment at kunne stemme for det. Jeg har ikke fundet det hensigtsmæssigt at fremkomme med dette Lovforslag, men det har ogsaa en anden Karakter, naar det fremkommer privat, end hvis jeg fremsatte det, for hvis jeg fremsatte det, vilde det maaske være et Udtryk for, at jeg tillod mig at bedømme, hvor langt Landstingsudvalget kan komme med sit Arbejde, og det er jeg ikke berettiget til at anstille nogen Bedømmelse af. Jeg synes nok, at Lovforslaget har en væsentlig anden Karakter, naar det fremkommer ved Folketingsmedlemmers eget Initiativ, end naar det fremkommer fra Regeringen, og for saa vidt synes jeg ikke, der kunde være noget til Hinder for, at det ærede Medlem fremdeles vilde stemme for Lovforslagets Fremme her i Tinget, saa at det kan naa til Behandling i Landstinget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Jeg vil gøre det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) opmærksom paa, at den højttærede Minister i Landstinget har fremsat det samme Baneforslag i Sammenhæng med alle de øvrige, og saa kunde han selv sagt ikke godt i det andet Ting fremsætte et Lovforslag om denne enkelte Bane. Men jeg er glad over de Udtalelser, der er faldet fra de ærede Medlemmer fra Esbjerg, Aars (Lillelund) og Frederikshavn (Thomas Larsen), fordi jeg er enig og som tidligere Ordfører for Folke-

tingets Jernbaneanvalg maa være enig med dem i, at vi bør søge at faa fremmet hele Jernbanelovforslaget, i det væsentlige som vi vedtog det i Folketinget. Jeg mener, at den Forhandling, her er ført, er et Vidnesbyrd om, at Folketinget meget ønsker, at Landstinget skal fremme hele Lovforslaget, og naar man gør det, kan det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) og jeg som Forslagsstillere være vel tilfredse. Men det lakker jo mod Enden med denne Rigsdagssamling, det ved vi alle, vi skal snart have Valg. (Klaus Berntsen: Aa-aah!). Aa-aah siger det ærede Medlem fra Assens. Men den sidste Frist er dog den 7. Maj, længere kan der ikke være Tale om at vente, og saa er det heldigst, at man ikke lader en saa selvfølgelig Ting som denne, hvorom vi Gang paa Gang har mødtaget Henvendelse fra de Folk, der særlig har arbejdet for dette Spørgsmaals Løsning paa den vedkommende Egn, gaa til Bunds, men redder dette lille Stykke Arbejde, som er vedtaget allerede for 10 Aar siden, nemlig ved Loven af 27. Maj 1908. Det er det, vi vilde opnaa ved at fremkomme med dette Lovforslag, men jeg er ganske enig med de 3 ærede Medlemmer af Venstre i, at selvfølgelig bør dette Lovforslag ikke paa nogen Maade bidrage til, at andre berettigede her i Tinget vedtagne Anlæg udskydes.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det er netop det, der gør Forholdet vanskeligt. Ministeren har i Landstinget fremsat Lovforslaget om Privatbanerne, og i dette Lovforslag er Forslaget om en Bane fra Helsingø til Tisvildeleje indeholdt med netop det Tilskud, som foreslaas her. Det hele ser for mig noget ejendommeligt ud: Ministeren fremsætter Forslaget i Landstinget, og saa kommer et Par af hans Partifæller og piller det ud og fremsætter det som særskilt Lovforslag i Folketinget. Det er netop det, som gør Forholdet saa vanskeligt. Og hvad der endvidere gør Forholdet vanskeligt, er, at Ministeren nu siger, at han ikke vilde have fremsat Lovforslaget her i Tinget, og at han egentlig nødig saa det fremsat. At det er et meget kompliceret Tilfælde, tror jeg, ærede Medlemmer vil indrømme. Desuagtet vil jeg sige, at jeg tror, at Ministerens Interesse for at faa Baneforslagene fremmet — det